

عنوان مقاله:

بازآفرینی محلات شهری با بهره گیری از اصول نوشهرسازی (نمونه موردی: محلات هدف بازآفرینی شهر خلیل آباد)

محل انتشار:

دومین همایش ملی بررسی تجارب بازآفرینی شهری در ایران (با تاکید بر تجربه سبزوار) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

هدی بختیاری - کارشناس ارشد شهرسازی گرایش برنامه ریزی شهری، شهرداری خلیل آباد

خلاصه مقاله:

عوارض و مشکلات نواحی فرسوده و ناکارآمد شهری، بنا به سرشت خود چندوجهی و چند بعدی هستند و در هر مورد به شکل خاصی بروز می نماید. کاهش منزلت اجتماعی و اقتصادی و نابسامانیهای کارکردی و کالبدی این بافتها به همراه افت بسیار شدید کیفیت محیط شهری ازجمله دلایلی است که سیاستگذاران و برنامه ریزان شهری را مجاب به ارائه راهبردها و راهکارهای نوینی در مواجهه با مسائل و مشکلات آن کرده است. یکی از رویکردهای اخیر در زمینه پایداری، احیای بافتهای شهری با تاکید بر رویکرد بازآفرینی است. رویکردی که از بازسازی، باززنده سازی، نوسازی و توسعه مجدد به بازآفرینی و نوزایی شهری تکامل یافته و در این مسیر، گذاری را از توجه صرف به کالبد به تاکید بر ملاحظات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری تجربه کرده است. از سویی یکی از نظریه های جدید طراحی و برنامه ریزی شهری به ویژه در زمینه نوسازی و بازسازی بافت های فرسوده، نوشهرسازی است که شامل طرح های سنتی و تلفیق آنها با حساسیت های دوران مدرن است. در پژوهش حاضر با روش تحلیلی توصیفی و براساس مطالعات صورت گرفته از طریق برداشتهای میدانی، اسناد فرادست و مصاحبه با ساکنان، بابه مندی از روش تحلیل SWOT، با توجه به تاکید تمامی برنامه های بازآفرینی شهری بر رویکرد محله محوری و مشارکت مردمی، سعی شده است چگونگی بازآفرینی پایدار محلات هدف شهر خلیل آباد با رویکرد برنامه ریزی محله محور و با بهره گیری از اصول نوشهرسازی ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

استخوان بندی و ساختار کالبدی فضایی، محله محوری، نوشهرسازی، بازآفرینی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870757>

